

PARAULES DE VIDA

La Residència diocesana d'ancians, una obra d'Església

Quan el Senyor va encomanar als seus deixebles, i en ells a tota l'Església, la missió d'anunciar l'Evangeli i de celebrar els sacraments, també ens va deixar com a testament i feina la preocupació i compromís concret a favor dels més febles i necessitats del nostre món. Uns encàrrecs que l'Església, des del primer moment, ha intentat dur a terme en tots els àmbits i llocs on ha arribat la seua presència.

De la mateixa manera en la nostra diòcesi. Des de que tenim notícies històriques de la configuració de la diòcesi, coneixem de la preocupació dels bisbes diocesans perquè arreu del territori fos predicat l'Evangeli i tots tinguessin oportunitat de rebre el Baptisme. També hi ha notícies històriques de l'atenció que en la nostra Església diocesana s'ha tingut sempre pels més febles. De fet, al costat de la Catedral es va erigir un hospital.

També ara, seguint el manament del Senyor Jesús, la nostra Església diocesana continua amb el mateix interès perquè no falti la predicació de la Paraula, la celebració dels sacraments, ni l'atenció als més necessitats de la nostra societat.

I entre tantes obres, actualment hi ha una molt estimada i cuidada per la diòcesi, que és la de la Residència

diocesana d'ancians «Sant Miquel arcàngel». Al segle XIX, davant les necessitats de molta gent que per salut o per edat es quedava sense poder treballar, i per tant sense res per menjar i viure, naixen institucions i congregacions religioses que en nom de l'Església les acullen i es preocupen de procurar-los menjar i aixopluc. En aquest context naix a França la congregació de les «Germanetes dels Pobres» fundada per santa Joana Jugan, i naix a Tortosa la Residència d'ancians que aquestes religioses, «las hermanitas» com afectuosament les coneixem, amb esperit de servei altruista i d'entrega generosa regentaran durant més d'un segle.

Quan el 1985, per motius propis, van haver de deixar-la, la diòcesi, encapçalada per qui llavors era el seu bisbe, don Ricardo, cardenal Carles, veient l'obra realitzada i la necessitat que cobria se'n va fer càrrec, va recollir l'herència adaptant-la a les necessitats dels temps amb l'ajuda necessària i inestimable de les germanes de la Consolació. Els bisbes Lluís Martínez Sistach i Javier Salinas van continuar amb la remodelació, ampliació i adaptació d'aquesta obra emblemàtica d'assistència a les persones grans de la nostra diòcesi.

Es compleixen ara els 30 anys des de que la nostra diòcesi va assumir la gestió de la Residència. Des d'aleshores i en continuïtat amb els ideals que han animat la seua vida des dels inicis, ofereix als residents atenció personalitzada, cura individual, presència i servei religiós, competència en el treball, actualització dels procediments i modernització dels sistemes.

La meua missió com a bisbe de Tortosa no és altra que seguir el mana-

ment de Jesús i vetllar perquè es compleixi. No només el d'Evangelitzar pròpiament dit, sinó que el servei i l'atenció als pobres, als necessitats i als ancians es dugui a terme amb competència i generositat.

Gràcies a tots els qui feu possible, dia a dia, que aquesta obra de l'Església continuï viva, pel vostre esforç i dedicació. Rebeu tots la meua benedicció.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La missió de batejar la pròpia cultura

La inculcació és essencial a l'Església precisament perquè és catòlica. Tots els pobles de tota la terra estan cridats a confessar la fe en Jesucrist mort i resuscitat, i a viure segons l'Esperit evangèlic, cadascun segons la seva cultura.

La cultura no és només la manera de parlar o de ballar; arriba a la

manera d'entendre i de viure les relacions humanes, la relació de parella, l'autoritat, el tracte dels delinqüents, la relació amb els estrangers, la manera de tractar els discapacitats, els homosexuals, la manera d'afrontar el sofriment i la mort. Hi ha en joc els valors ètics i religiosos, la mateixa comprensió de la vida.

La comunitat cristiana està cridada a viure el seu món cultural, no en pot viure d'altre, segons l'Esperit evangèlic: l'amor a tots, la confiança en Déu, l'atenció i el servei als més senzills, el perdó, el reconeixement del propi pecat, el despreniment dels béns materials, el refús de la violència, la comunió mútua en la mort i la resurrecció de Jesucrist.

D'aquí ve la seva missió de corregir, de «batejar» tot allò de la seva cultura que s'allunyi de l'Esperit evangèlic. Aquesta és una de les tasques més importants i més difícils de les comunitats cristianes escampades arreu del món. Corregir amb esperit cristià les pròpies evidències culturals.

Gaspar Mora

PALABRAS DE VIDA

La Residencia diocesana de ancianos, una obra de Iglesia

Quando el Señor encomendó a sus discípulos, y en ellos a toda la Iglesia, la misión de anunciar el Evangelio y de celebrar los sacramentos, también nos dejó como testamento y trabajo la preocupación y compromiso concreto a favor de los más débiles y necesitados de nuestro mundo. Un encargo que la Iglesia, desde el primer momento, ha intentado llevar a cabo en todos los ámbitos y lugares donde ha llegado su presencia.

Del mismo modo en nuestra diócesis. Desde que tenemos noticias históricas de la configuración de la diócesis, sabemos de la preocupación de los obispos diocesanos porque en todo el territorio fuera predicado el Evangelio y todos tuvieran oportunidad de recibir el Bautismo. También hay noticias históricas de la atención que en nuestra Iglesia diocesana se ha tenido siempre por los más débiles. De hecho, junto a la Catedral, se erigió un hospital.

También ahora, siguiendo el mandamiento del Señor Jesús, nuestra Iglesia diocesana continúa con el mismo interés porque no falte la predicación de la Palabra, la celebración de los sacramentos, ni la atención a los más necesitados de nuestra sociedad.

Y entre tantas obras, actualmente hay una muy estimada y cuidada por la diócesis, que es la de la Residencia diocesana de ancianos «San Miguel arcángel». En el siglo XIX, ante las necesidades de mucha gente que por salud o por edad se quedaba sin poder trabajar, y por lo tanto sin nada para comer y vivir, nacen instituciones y congregaciones religiosas que en nombre de la Iglesia las acogen y se preocupan de procurarles comida y cobijo. En este contexto nace en Francia la congregación de las «Hermanitas de los Pobres» fundada por santa Juana Jugan, y nace en Tortosa la Residencia de ancianos que estas religiosas, «las hermanitas» como afectuosamente las conocemos, con espíritu de servicio altruista y de entrega generosa regentarán durante más de un siglo.

Quando en 1985, por motivos propios, tuvieron que dejarla, la diócesis, encabezada por quien entonces era su obispo, don Ricardo, cardenal Carles, viendo la obra realizada y la necesidad que cubría, se hizo cargo de ella, recogió la herencia adaptándola a las necesidades de los tiempos con la ayuda necesaria e inestimable de las hermanas de la Consolación. Los obispos Lluís Martínez Sistach y Javier Salinas continuaron en la remodelación, ampliación y adaptación de esta obra emblemática de asistencia a las personas mayores de nuestra diócesis.

Se cumplen ahora los 30 años desde que nuestra diócesis asumió la gestión de la Residencia. Desde entonces y en continuidad con los ideales que han animado su vida desde sus inicios, ofrece a los residentes atención personalizada, cuidado individual, presencia y servicio religioso, competencia en el trabajo, actualización de los procedimientos y modernización de los sistemas.

Mi misión como obispo de Tortosa no es otra que seguir el mandamiento de Jesús y velar porque se cumpla. No sólo el de Evangelizar propiamente dicho, sino que el servicio y la atención a los pobres, a los necesitados y a los ancianos se lleve a cabo con competencia y generosidad.

Gracias a todos los que hacéis posible día a día que esta obra de la Iglesia continúe viva, por vuestro esfuerzo y dedicación. Recibid todos mi bendición.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

El Sr. Bisbe de Tortosa visita els pobles de la Tinença

Durant aquesta temporada de vacances, gairebé tots els pobles de la nostra diócesi han celebrat la seva Festa Major. Si afegeixes que en aquestes festes, o durant l'estiu ve algú de rellevància, la gent hi participa més i respon amb més il·lusió als actes. Això és el que ha passat als poblets petits de la Tinença de Benifassà. De fet, ja el mateix D. Enrique, el Sr. Bisbe, em va dir que aquest estiu volia visitar els pobles de la Tinença i així ho ha fet amb la iniciativa que està duent a terme de les visites pastorals als pobles de la nostra diócesi de Tortosa.

Comencem el recorregut. El dia 26 de juliol, amb motiu de la festivitat de sant Jaume apòstol, el

Sr. Bisbe va presidir l'Eucaristia al Coratxar. El primer cap de setmana d'agost, dissabte 1 i diumenge 2, sense ser Festa Major, D. Enrique va venir a visitar el Boixar, Fredes, Castell de Cabres i, al Ballestar vàrem celebrar la festa de la Transfiguració, St. Salvador. El mateix dia 2, de bon matí el Sr. Bisbe, mentre el Sr. Rector, celebrava l'Eucaristia als Valentins, va anar a veure les monges cartoixanes del convent de Benifassà. I, finalment, el dia 15, la Mare de Déu d'agost, l'Assumpció va celebrar la festa a la Pobla de Benifassà.

La seva visita ha estat molt ben rebuda per part de la gent. Bàsicament ha consistit en la celebració de l'Eucaristia i el poste-

rior dinar de germanor. Als pobles en els que ha coincidit la visita amb la Festa Major, s'ha fet processó. Concretament al Ballestar i a la Pobla.

La resposta de la gent ha estat molt bona. Ha estat un esdeveniment que feia temps que no es vivia. Per aquest motiu, en nom de les parròquies anomenades, Sr. Bisbe, gràcies per la seva visita i les seves paraules tan esperançadores.

Mn. Xavier Margalef

Confirmacions a Caseres

Amb gran alegria després de la visita pastoral vam rebre el Sr. Bisbe per a la confirmació de 9 nois i noies de la nostra comunitat parroquial. Durant l'any han participat de la catequesi i de diferents activitats parroquials dins dels temps

litúrgics del curs. També amb gran il·lusió vam portar la creu

el Divendres Sant a la processó i com no Santa Maria Magdalena a la processó del final de mes de Maria a Gandesa on es va trobar amb els altres sants patrons de les parròquies del nostre arxiprestat.

Mn. David Arasa

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESI SOBRE LA FAMÍLIA

Pare (i II)

Cada família necessita el pare. Voldria partir d'algunes expressions que es troben en el llibre dels Proverbis, paraules que un pare adreça al seu fill, i diu així: «Fill meu, si el teu cor es fa savi, també el meu cor se n'alegra; tot jo ho celebraré quan parlaràs honradament». I això és el que diu un pare savi, un pare madur.

La primera necessitat és que el pare estigui present en la família. Que sigui proper a l'esposa, per a compartir-ho tot, alegries i dolors, cansaments i esperances. I que sigui proper als fills en el seu creixement; pare present, sempre.

L'Evangelí ens parla de l'exemplaritat del Pare que està en el cel, l'únic, diu Jesús, que pot ser

anomenat veritablement «Pare bo».

Tothom coneix la paràbola anomenada del «fill pròdig», o millor del «pare misericordiós». Els pares han de ser pacients. Moltes vegades no hi ha altra cosa a fer més que esperar; resar i esperar amb paciència, dolçor, magnanimitat i misericòrdia.

Un bon pare sap esperar i sap perdonar des del fons del cor. És

cert, sap també corregir amb fermesa: no és un pare dèbil, complaent, sentimental.

Si hi ha algú que pugui explicar en profunditat la pregària del pare nostre, és precisament qui viu en primera persona la paternitat. Sense la gràcia que ve del Pare que està en el cel, els pares perden valentia i abandonen el camp.

(Dimecres, 4 de febrer de 2015.)

Festivitat de la Mare de Déu de la Cinta, patrona de Tortosa

El diumenge, 6 de setembre, Tortosa celebrà la festa de la Mare de Déu de la Cinta. Una vegada més els tortosins forem convocats per la nostra patrona, per viure les nostres arrels cristianes. A les 12 hores se celebrà a la Catedral la missa estacional, presidida pel nostre bisbe, Mons. Enrique Benavent i concelebrada per Mons. Carlos Osoro, arquebisbe de Madrid, el Cabildo Catedral, els rectors de les parròquies de la ciutat i altres preveres. Hi eren presents autoritats i la Congregació de la Santa Espina de Calaceit, en commemoració dels 200 anys de custòdia de la Relíquia de la Cinta, durant la Guerra del Francès.

S'inicià la celebració amb l'himne a la nostra patrona, cantat per l'Orfeó Tortosí i tots els fidels que omplíem la Catedral de gom a gom. Cal destacar la presència de la Reial Arxiconfraria de la M. D. de la Cinta, la Cort d'Honor, pubilles i pubilletes.

Tot seguit, l'Il·lm. Sr. Vicari General i Prior de la Reial Arxiconfraria, José Luis Arín, ens adreçà unes paraules de salutació, destacant els actes religiosos que celebrem en honor a la Mare de Déu.

El Sr. Bisbe inicià l'homilia glossant la 1a part de l'himne: la cele-

bració d'aquesta Eucaristia, la Processó, la Novena i tots els altres actes, són una manifestació del que els tortosins portem al cor. És la Cinta el nostre tresor.

Després el Sr. Bisbe va fer un breu comentari a les dues primeres lectures del dia i a partir de l'Evangelí que narra la visita de Maria a la seva cosina Elisabet, remarcà que la Mare de Déu visqué el goig de la maternitat, la del Fill de Déu fet Home i el compartí amb la seva cosina. La vocació a la maternitat és vocació de servei, però sabem que els fills no pertanyen totalment als pares. Cal ajudar-los per orientar la seua vida, i els pares cristians els ajuden a obrir-se a Déu, ja que pertanyen a Ell.

«Estimats germans i germanes, de manera especial els joves, mireu Maria i que us acompanye sempre en el camí de la vostra vida. Si Ella ens sosté i ens protegeix, res no temerem i arribarem a la glòria.»

El Sr. Bisbe va tenir un record especial pels malalts de la nostra ciutat, pels ancians, pels qui viuen sols, pels joves que no troben un treball digne i pels cristians dels altres països que per causa de la guerra han deixat casa i la seua terra.

En acabar la celebració, el Sr. Bisbe impartí la Benedicció Papal, donà les gràcies a l'Orfeó Tortosí i tot seguit vam cantar l'himne de la Mare de Déu de la Cinta.

Finalment, en honor de la Verge de la Cinta, va tenir lloc el ball de l'àguila de Tortosa.

A la tarda se celebrà la solemne processó, presidida pel nostre bisbe Enrique. L'estendard de la Reial Arxiconfraria el portà Mons. Carlos Osoro, arquebisbe de Madrid i l'acompanyaren com a borlistes la Gna. de la Consolació, Vicenta Miralles, superiora de la comunitat de l'Hospital de Jesús i la Gna. de la Companyia de Sta. Teresa de Jesús, Maria

Teresa Torres, superiora de la comunitat de Jesús. També la bandera de la Cort d'Honor fou portada per la Sra. Immaculada Utges, acompanyada de la seua mare i la seua filla.

La processó va ser molt participada i també foren molts els tortosins que omplien els nostres carrers per veure passar la imatge de la Mare de Déu i la seua Relíquia. En arribar a la Catedral es va disparar el tradicional ramillet de focs i amb gran emoció es cantà l'himne a la Cinta, ressonant amb tot entusiasme: «Visca la Mare de Déu de la Cinta!», «Nostre Cinta sobretot!», «Visca la nostra Mare!», acompanyats els «visques» de forts aplaudiments.

Amb la pregària final i la benedicció del Sr. Bisbe, ens vam acomiadar fins al dia següent que ens retrobaríem per a la celebració de la Novena.

Maria Joana Querol

Festa del Renaixement 2015

Un cop més la Delegació de Missions hem estat participant en la Festa del Renaixement de Tortosa, promovent la ven-

da d'artesanía missionera i el comerç just.

Des d'aquí agraïm a tots els qui ho han fet possible, especialment

a la Maria una voluntària de 16 anys.

Delegació de Missions

AGENDA

- ▶ **Dimarts 29**, Residència diocesana Sant Miquel Arcàngel de Tortosa, 10.30 h, Missa.
- ▶ **Divendres 2 d'octubre**, Deltebre, parròquia l'Assumpció de Maria, 20 h, Confirmacions.
- ▶ **Diumenge 4**, Alcanar, 12.15 h, Confirmacions. / Monestir de Santa Clara de Tortosa, 18.30 h, Missa.

Monestir de Santa Clara de Tortosa

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setmana) [Za 8,1-18 / Sl 101 / Lc 9, 46-50]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; Sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. xvii); beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Dimarts [Dn 7,9-10.13-14; o bé: Ap 12,7-12a / Sl 137 / Jo 1,47-51]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. □ Dimecres [Ne 2,1-8 / Sl 136 / Lc 9,57-62]. Sant Jeroni,

prev. i doctor de l'Església, dàlmeta, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, biblistes i traductors; santa Sofia, viuda.

OCTUBRE

1. □ Dijous [Ne 8,1-4a.5-6. 7b-12 / Sl 18 / Lc 10,1-12]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

2. □ Divendres [Ba 1,15-22 / Sl 78 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda; Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Beren-

guer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dissabte [Ba 4,5-12.27-29 / Sl 68 / Lc 10,17-24]. Sant Francesc de Borja (Gandia 1510 - Roma 1572), prev. jesuïta; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

4. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (litúrgia hores: 3a setmana). [Gn 2,18-24 / Sl 127 / He 2,9-11 / Mc 10,2-16]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, verge.

Diumenge XXVI de durant l'any

COMENTARI

Cadascú rep la manifestació de l'Esperit en bé de tots

▶ Lectura del llibre dels Nombres (Nm 11,25-29)

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven. En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: «Moisès, senyor meu, prohibi-los-ho.» Però Moisès li respongué: «Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingués el do de profecia, i que el Senyor els donés a tots el seu Esperit!»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Els preceptes del Senyor omplen el cor de goig.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dóna seny als ignorants. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

El servent vostre està prompte a guardar-los amant; / però, qui s'adona de les pròpies errades? / Disculpeu el que em passa inadvertit. R.

Preserveu-me, Senyor, de l'orgull, / que no s'apoderi de mi; així seré irrepreensible, / i net d'una gran culpa. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,1-6)

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han anat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorará les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engraiat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,30-37)

En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom per treure dimonis, i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui vénen amb nosaltres.» Jesús respongué: «Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres és amb nosaltres. Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa. Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiessin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga.»

▶ Lectura del libro de los Números (Nm 11,25-29)

En aquellos días el Señor bajó en la nube y habló a Moisès. Tomó una parte del espíritu que tenía Moisès y se la dio a los setenta ancianos. Cuando el espíritu se posó sobre ellos se pusieron a profetizar, pero no continuaron. Dos de ellos habían permanecido en el campamento: uno se llamaba Eldad y otro Medad. También sobre ellos se posó el espíritu, ya que pertenecían a los elegidos, aunque no se habían presentado en la tienda, y se pusieron a profetizar en el campamento. Un mozo fue corriendo a decir a Moisès: «Eldad y Medad están profetizando en el campamento». Josuè, hijo de Nun, que desde su juventud había servido a Moisès, dijo: «Señor mío Moisès, prohibéselo». Moisès le respondió: «¿Tienes celos de mí? ¡Ojalá que todo el pueblo del Señor profetizara y el Señor les diera su espíritu!»

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Los mandatos del Señor son rectos y alegran el corazón.*

La ley del Señor es perfecta, / portadora de vida; / el testimonio del Señor es veraz, / hace sabio al sencillo. R.

El temor del Señor es puro, / dura para siempre; / los decretos del Señor son la verdad misma, / todos ellos son justos. R.

Por eso tu servidor se instruye en ellos, / en guardarlos encuentra gran provecho. / ¿Quién reconoce sus propios errores? R.

Perdóname, Señor, mis pecados ocultos, / guarda a tu siervo del orgullo, / que el orgullo no me domine nunca; / así seré perfecto y libre de pecado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (Stg 5,1-6)

Y vosotros, los ricos, llorad con fuertes gemidos por las desventuras que van a sobrevenir. Vuestra riqueza se ha podrido y vuestros vestidos se han apollado. Vuestro oro y vuestra plata se han puesto roñosos, y su roña será un testimonio en contra vuestra y devorará vuestra carne como fuego. Atesorasteis en los últimos días. El jornal de los obreros que segaron vuestros campos, defraudado por vosotros, clama, y los lamentos de los segadores han llegado a los oídos del Señor todopoderoso. Habéis vivido sobre la tierra en delicias y placeres y habéis engordado para el día de la matanza. Habéis condenado y habéis asesinado al inocente sin que él os opusiera resistencia.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,30-37)

En aquel tiempo Juan dijo a Jesús: «Maestro, hemos visto a uno que echaba los demonios en tu nombre y no anda con nosotros, y se lo hemos prohibido.»

Jesús dijo: «No se lo prohibáis, porque nadie que haga un milagro en mi nombre puede después hablar mal de mí; y el que no está en contra de nosotros está a nuestro favor». «El que os dé de beber un vaso de agua por ser del Mesías, os aseguro que no se quedará sin recompensa». «Al que escandalice a uno de estos pequeñuelos que creen en mí, más le valdría que le ataran al cuello una rueda de molino y lo tiraran al mar. Si tu mano es para ti ocasión de pecado, córtatela. Más te vale entrar manco en la vida que ir con las dos manos al fuego que no se apaga. Más te vale entrar cojo en la vida que ser arrojado al fuego con los dos pies. Más te vale entrar con un solo ojo en el reino de Dios que ser arrojado con los dos ojos donde el gusano no muere y el fuego no se apaga.»

A les primeres etapes de la Història de la Salvació «l'Esperit» és vist com do diví que només un privilegiat com Moisès posseeix. Excepcionalment, a petició d'ell mateix que confessa *no poder portar tot sol la càrrega d'aquest Poble*, llavors el Senyor prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians per ajudar-lo a portar la càrrega del Poble. La pedagogia i paciència de Déu es nota en la generositat amb Eldad i Medad, que no es van presentar davant el tabernacle però sí eren inscrits entre els setanta.

El desig de Moisès «Tant de bo el Senyor donés a tots el seu Esperit» esdevindrà promesa profètica en Joel (Jl 3) i finalment realitat autèntica a Pentecosta quan *tots quedaren plens de l'Esperit Sant* (Ac 2,4).

Essent l'efusió de l'Esperit Sant el gran do de Déu, recordem la dinàmica per l'eficàcia profitosa de tot regal: cal la generositat del donant, l'acolliment del receptor i el bon ús del regal rebut.

Per coherència «el qui segueix els impulsos de l'Esperit s'interessa per les coses de l'Esperit» (Rm 8,5b). Si no és així, examina què és el que *et fa caure en pecat* i dintre teu *lluïta contra l'Esperit* (Ga 5,17): *la teva mà?, el teu ull? el teu peu?* És a dir: les teves possessions, la teva visió de les coses, o el teu ambient? Llavors *talla* contundentment amb això que t'allunya del camí de l'Esperit i així podràs *entrar a la vida* de debò. Només així serà veritat que *tots els batejats en Crist, us heu revestit de Crist* (Ga 3,27) com empeltats dins de Crist. Altrament «*parlo a vosaltres, els rics: les vostres riqueses s'han podrit. El jornal escatimat als segadors clama contra vosaltres. Us heu engraiat com el bestiar, ara que és dia de la matança*».